

Τείχος των δακρύων

Κι άλλοι πολλοί έβαλον το λίθο τους απερίσκεπτα
σωρείτες γύρω μου, σωροί σορών

Κι εγώ - επική πεσούσα χιλιοτραγουδισμένη.

Η δική σου η πέτρα με βρήκε κατακέφαλα
ζαλισμένη πηγαίνω, δεξιά κι αριστερά, χτυπημένη
από μια διάσειση χρονία

Τ' άλλα χαλίκια πια δεν αγαπώ.

Η δική σου η πέτρα θα με κυνηγάει για πάντα.

Ποιητική αυτογνωσία

Οι ποιητές

δεν παθαίνουν

λουμπάγκο

Μα είναι σίγουρο

Μίλτο Σαχτούρη

ότι ο ελεγκτής

θα έρχεται πάντα

όταν δεν έχω

εισιτήριο.

Επιστροφές

Όλη η ζωή μας

αεροδρόμια βαλίτσες τσεκ-ιν και διαβατήρια

αποχαιρετισμοί και ξενύχτι στην αίθουσα αναμονής

όλη η ζωή μας στο Βενιζέλο

κι ύστερα μετρό, καλωσήρτες, έφυγα, για λίγο

πρόσφυγες απ' τον καιρό και μετανάστες ανυπομονησίας

η απουσία, η απουσία, ο αποχωρισμός

πόσο στερήθηκα ένα πρωινό κοντά σου
Χριστούγεννα Πάσχα Αύγουστος αντί τώρα
ψύξη κι απόψυξη συναισθημάτων
- να τα προσέξεις, μην αναπτύξουν βακτήρια -
δεν είμαστε μείς για να 'μαστε μαζί.
Κι ούτε έχουμε να πληρώσουμε το υπέρβαρο.